

15 Μαρτίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,

Εφεσείων - Ενάγων,

v.

ARMONIA ESTATES LTD.,

Εφεσιβλήτων - Εναγομένων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9057)

Ευρήματα Δικαστηρίου — Αποτελεί ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου να καταλήγει σε ευρήματα — Μαρτυρία, συσχετίζεται, αντιπαραβάλλεται και διερευνάται με την αντικειμενική υπόσταση των εκατέρωθεν θέσεων.

5

Απόφαση Δικαστηρίου — Παραμερισμός απόφασης για παράλειψη του Δικαστηρίου να καταλήξει στα αναγκαία ευρήματα.

Εργατικό ατύχημα — Παράλειψη εργοδότη να παρέχει ασφαλές σύστημα και μέσα εργασίας — Τραυματισμός εργάτη στο μάτι κατά την κοπή τοιμεντόπετρας.

10

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου κατένευε ευθύνη 60% στον εφεσείοντα - ενάγοντα και 40% στην εφεσιβλήτη - εναγόμενη εταιρεία σχετικά με εργατικό ατύχημα που επισυνέβηκε όταν ο πρώτος, ενώ ήταν υπάλληλος της δεύτερης και έκοβε τοιμεντόπετρα ένα κομμάτι της τον κτύπησε στο μάτι με αποτέλεσμα τελικά να καταστραφεί και αφαιρεθεί.

15

Η έφεση και η αντέφεση στράφηκαν εναντίον του καταμερισμού της ευθύνης. Ο εφεσείων - ενάγων ισχυρίστηκε ότι δεν μπορούσε το πρωτόδικο Δικαστήριο να καταλήξει στην ευθύνη ή τον καταμερισμό της εφόσον δεν υπήρχε εύρημα αν ο εφεσείων - ενάγων γνώριζε ότι υπήρχαν προστατευτικά γυαλιά στο εργοτάξιο. Η εφεσιβλήτη - εναγόμενη εταιρεία, με την αντέφεση της ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα βρήκε ότι το γεγονός της ύπαρξης προστατευτικών γυαλιών 300 περίπου μέτρα από τον τόπο εργασίας του εφεσείοντα - ενάγοντα ήταν ανασταλτικός παράγων να τα προμηθευτεί, διότι καμιά

25

μιατηρία υπήρχε ότι επιθυμούσε να τα προμηθευτεί:

Αποφασίστηκε ότι:

5 (1) Το πρωτόδικο Δικαστήριο, εσφαλμένα δεν προέβη σε εύρημα κατά πόσο ο εφεσείων - ενάγων γνώριζε ότι υπήρχαν προστα-
τευτικά γυαλιά στο γραφείο του επιστάτη, διότι αυτό ήταν απα-
ραιίτητο για τον προσδιορισμό της ευθύνης και τον καταμερισμό
10 της.

(2) Επίσης, εσφαλμένα δεν προέβη σε εύρημα αν ήταν στα καθήκο-
ντα του εφεσείοντα - ενάγοντα να κόβει τιμμεντόπετρες, διότι
15 ήταν σχετικό με το θέμα της ευθύνης κατά πόσο ήταν έμπειρος
στην εργασία εκείνη.

*Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα, διατά-
χτηκε επανεκδίκαση.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

20

Στυλιανίδης v. Χατζηπιέρα (1992) 1(B) Α.Α.Δ. 1056.

Έφεση.

25 Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού
Δικαστηρίου Πάφου (Α. Αναστασίου Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις
22/9/1993 (Αρ. Αγωγής 1828/90) με την οποία κατένειμε ευθύνη 60%
εναντίον του ενάγοντα και 40% εναντίον της εναγομένης εταιρείας
30 σχετικά με το εργατικό ατύχημα το οποίο επισυνέβηκε στο εργοτά-
ξιο της εταιρείας.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Εφεσείοντα.

Π. Σιβιτανίδης, για τους Εφεσίβλητους.

35

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικα-
στής κ. Α. Κούρης.

40

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η έφεση και η αντέφεση στρέφονται εναντίον
της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία
κατένειμε ευθύνη 60% εναντίον του εφεσείοντα-ενάγοντα και 40%
εναντίον της εφεσίβλητης-εναγομένης Εταιρείας, σχετικά με εργατι-

κό ατύχημα το οποίο επισυνέβηκε στην περιοχή Πάφου στο εργοτάξιο της εφεσίβλητης Εταιρείας.

Ο εφεσείοντας με την έφεσή του, ισχυρίστηκε ότι δεν μπορούσε το πρωτόδικο Δικαστήριο να καταλήξει στην ευθύνη ή τον καταμερισμό ευθύνης εφόσον δεν υπάρχει εύρημα κατά πόσο ο εφεσείων γνώριζε ότι υπήρχαν προστατευτικά γυαλιά στο εργοτάξιο. 5

Η εφεσίβλητη Εταιρεία με την αντέφεσή της ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα βρήκε ότι το γεγονός ότι τα προστατευτικά γυαλιά βρισκόταν σε απόσταση 300 περίπου μέτρων από το μέρος όπου εργαζόταν ο εφεσείοντας, ήταν ανασταλτικός παράγοντας στο να προμηθευτεί αυτός προστατευτικά γυαλιά, καθότι ουδεμία μαρτυρία υπάρχει ότι ο εφεσείοντας επιθυμούσε να προμηθευτεί προστατευτικά γυαλιά. 10 15

Ο εφεσείοντας εργαζόταν ως εργάτης στην Πάφο, ασχολούμενος με την ανέγερση του οικοδομικού συμπλέγματος γνωστού με την επωνυμία "Kamares Village". Στις 8/3/90, ο εφεσείοντας ήταν 64 ετών και εργαζόταν ως βοηθός του κτίστη Ανδρέα Γρηγορίου (Μ.Ε. 20 2). Σε κάποιο στάδιο ο Γρηγορίου έδωσε εντολή στον εφεσείοντα να κόψει μια τσιμεντόπετρα. Ο εφεσείοντας έπιασε το μαρτέλι και άρχισε το κόψιμο όταν πετάχτηκε ένα μικρό κομμάτι της τσιμεντόπετρας και μπήκε στο μάτι του το οποίο στη συνέχεια φούσκωσε. Μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο, του έγινε μια σχετική θεραπεία η 25 οποία δεν ήταν ικανοποιητική και τελικά μεταφέρθηκε σε ιδιωτική κλινική στη Λεμεσό, όπου αναγκαστικά του έγινε εγχείριση και του αφαιρέθηκε το δεξί μάτι.

Δεν υπάρχει έφεση ή αντέφεση σχετικά με το ποσό των αποζημιώσεων που επιδικάστηκε στον εφεσείοντα. 30

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αφού άκουσε τη μαρτυρία του εφεσείοντα-ενάγοντα, του Γρηγορίου και του Γεώργιου Πέτσα που ήταν επιστάτης και εργοδηγός στην υπηρεσία των εφεσίβλητων-εναγομένων, απέρριψε τη μαρτυρία του εφεσείοντα και δέχτηκε τη μαρτυρία του Πέτσα σχετικά με το ότι οι εφεσίβλητοι διέθεταν στο γραφείο του επιστάτη που βρισκόταν σε απόσταση 300 περίπου μέτρων από την οικοδομή όπου εργαζόταν ο εφεσείοντας, προστατευτικά γυαλιά για χρήση από τους εργοδοτούμενους και ότι οι εφεσίβλητοι δεν αρνήθηκαν να του τα παράσχουν για την ασφάλειά του. Το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε ότι η μαρτυρία αυτή ενισχύεται και από τη μαρτυρία του Γρηγορίου ο οποίος ανέφερε ότι υπήρχαν τα προστατευτικά γυαλιά στο γραφείο του επιστάτη που βρισκόταν σε 35 40

απόσταση 15-30 λεπτά από τον τόπο εργασίας και που είπε ότι ο εφεσεύοντας σε καμιά περίπτωση δεν ζήτησε προστατευτικά γυαλιά.

5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εφε-
 σίβλητοι προμήθευσαν στον εφεσεύοντα τα απαραίτητα προστατευ-
 τικά γυαλιά τα οποία βρισκόνταν σε μιά απόσταση 300 περίπου μέ-
 τρων μακριά από τον τόπο της εργασίας. Θεώρησε όμως την από-
 10 σταση αυτή ως ανασταλτικό παράγοντα στο να τα προμηθευτεί ένας
 εργαζόμενος με εύκολο τρόπο και γι' αυτό το λόγο βρήκε ότι τόσο
 οι εφεσίβλητοι όσο και ο εφεσεύοντας είχαν ευθύνη για το ατύχημα
 την οποία καταμέρισε σε 60% εναντίον του εφεσεύοντα και 40% εν-
 ντίον των εφεσιβλήτων.

15 Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι ο εργοδότης θα πρέπει να πα-
 ρέχει στους εργοδοτούμενους του ασφαλές σύστημα και τόπο εργα-
 σίας ως επίσης και τα απαραίτητα και κατάλληλα μέσα για τη διε-
 ξαγωγή αυτής της εργασίας. Κατά πόσο ένας εργοδότης συμμορ-
 φώνεται με τα καθήκοντά του, είναι θέμα γεγονότων στην κάθε δε-
 20 δομένη περίπτωση και το κριτήριο που χρησιμοποιείται είναι το λο-
 γικά προβλεπτό.

Όπως αναφέραμε πιο πάνω η θέση του εφεσεύοντα είναι ότι το
 πρωτόδικο Δικαστήριο δεν προέβηκε σε εύρημα κατά πόσο ο εφε-
 25 σεύοντας γνώριζε ότι υπήρχαν τα προστατευτικά γυαλιά στο γρα-
 φείο του επιστάτη. Το θέμα αυτό είναι πολύ σχετικό με το θέμα της
 ευθύνης και τον καταμερισμό της και το πρωτόδικο Δικαστήριο
 όφειλε να προβεί σε εύρημα. Επίσης, το Δικαστήριο παρέλειψε να
 προβεί σε εύρημα σχετικά με το κατά πόσο ήταν μέσα στα καθήκο-
 30 ντα του εφεσεύοντα να κόβει τιμεντόπετρες, καθότι είναι σχετικό
 με το θέμα της ευθύνης κατά πόσο ένας εργάτης είναι έμπειρος στην
 εργασία που κάνει ή όχι.

Είναι πάντοτε επιθυμητό το πρωτόδικο Δικαστήριο να προβαί-
 νει σε ευρήματα επί των γεγονότων, καθότι το Εφετείο βρίσκεται
 35 στην ίδια θέση όπως και το πρωτόδικο Δικαστήριο να προβεί στις
 εκτιμήσεις του με βάση τα ευρήματα αυτά. Όπως λέχθηκε από το
 Εφετείο στην υπόθεση *Ανδρέας Χρ. Στυλιανίδης v. Κωνσταντίνου
 Χατζηπιέρα* (1992) 1 (B) Α.Α.Δ. 1056, στις σελίδες 1061-1062:

40 “Είναι επιθυμητό η μαρτυρία να συσχετίζεται, να αντιπαραβάλ-
 λεται και να διερευνάται με την αντικειμενική υπόσταση των
 εκατέρωθεν θέσεων,..... Σε όποιο βαθμό και έκταση η κρίση του
 Δικαστηρίου για τα αληθή γεγονότα συναρτάται με την αντικει-
 μενική όψη των πραγμάτων, το Εφετείο είναι στην ίδια θέση,

όπως και το πρωτόδικο Δικαστήριο, να προβεί στις εκτιμήσεις του.”.

Αφού εξετάσαμε προσεκτικά όλα τα σημεία που ήγειραν οι δικηγόροι και των δύο πλευρών, έχουμε οδηγηθεί στο αναπόφευκτο συμπέρασμα πως η πρωτόδικη απόφαση εμφανίζει ελαττώματα, συνέπεια των οποίων δεν μπορεί παρά να είναι ο παραμερισμός της, σχετικά με την ευθύνη, καθότι δεν υπήρξαν ευρήματα τα οποία είναι σχετικά με την ευθύνη.

Κάτω από το φως των πιο πάνω, η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου παραμερίζεται και διατάσσουμε όπως η υπόθεση επιστραφεί στο Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου για επανεκδίκαση ενώπιον άλλου Δικαστή, μόνο αναφορικά με την ευθύνη.

Συνεπώς η έφεση επιτυγχάνει και επιτρέπεται με έξοδα.

Τα έξοδα της πρώτης δίκης να ακολουθήσουν το αποτέλεσμα της δεύτερης δίκης.

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα. Διατάσσεται επανεκδίκαση, αναφορικά με την ευθύνη.